

РЕШЕНИЕ

№ 1066

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 85 СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. И.А ТОШЕВА**

при участието на секретаря **НАДЕЖДА АЛ. И.А**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. И.А ТОШЕВА** Гражданско дело № 20231110115321 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба /уточнена с молба с вх. № 120087/18.05.2023 г./ на Б. В. Г. и Я. А. И. срещу етажните собственици в сграда с административен адрес: ****, представлявани от управителя на етажната собственост Е. З. Д., с искане за отмяна на решенията по т. 2, т. 3 и т. 4 от Протокол за проведено на 11.02.2023 г. общо събрание на етажните собственици. Претендират разноските по делото.

Ищците твърдят, че са съсобственици на самостоятелни обекти, находящи се в сградата в режим на етажна собственост – апартамент № 5, апартамент № 8, магазин № 2, магазин № 3, гараж № 2, гараж № 8 и гараж № 7, заедно с прилежащите им идеални части от общите части на сградата. Сочат, че на 11.02.2023 г. е проведено общо събрание на етажните собственици, като на 21.02.2023 г. е поставено съобщение, че протоколът е изготвен, и на същата дата им е изпратен по имейл. Оспорват като незаконосъобразни взетите решения по т. 2, т. 3 и т. 4 от Протокола от общото събрание от 11.02.2023 г. Излагат, че решението по т. 2 касае приемане на доклада на домоуправителя за 2020 г., но докладът е отменен от съда, поради което решението не може да бъде преразглеждано на следващо общо събрание. Считат, че това решение е в противоречие с чл. 23, ал. 1, т. 3 и ал. 2 ЗУЕС. Сочат, че решението по т. 3 се отнася за приемане на доклада на домоуправителя за 2022 г. и е незаконосъобразно, защото финансовият отчет е изготвен от лице, което не е касиер, като нарушени се явяват разпоредбите на чл. 24, ал. 4, ал. 5 и ал. 7 ЗУЕС. Твърдят, че решението по т. 4 касае приемане на бюджета на етажната собственост за 2023 г. Намират го за незаконосъобразно поради неспазване на изискуемия кворум и неспазване на чл. 17 ЗУЕС, както и поради нарушение на чл. 11, т. 5 вр. § 1, т. 11 ЗУЕС, защото незаконно освен разходи по чл. 50 и чл. 51 ЗУЕС са включени и извънредни разходи, включително съдебни разходи, както и поради нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗУЕС, тъй като са неясни паричните задължения на етажните собственици. Считат, че приетият бюджет е изчислен произволно, без да са представени разходно-оправдателни документи и финансови документи за плащания от и на етажната собственост и не кореспондира с действително направените разходи.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба. Ответната страна излага, че процесното общо събрание отговаря на всички изисквания на ЗУЕС относно

свикването, провеждането и вземането на решения. Твърди, че решението по т. 2 е взето при съобразяване на съдебното решение, с което са констатирани допуснати нарушения на предходно общо събрание, на което е поставен за обсъждане отчетът за 2020 г., като има за цел да преодолее всички констатирани от съда процедурни пропуски във връзка с приемането на представения доклад, които са довели до отмяна на предходното решение за приемането му. Излага, че е предоставена възможност на всеки етажен собственик да се запознае с годишните отчети на управителя за 2020 г. и за 2022 г. и с всички разходно-оправдателни документи. Изтъква, че законът не поставя изискване отчетът да е подписан от касиера. Релевира възражение, че правото на ищите да атакуват решението за приемането на бюджета на етажната собственост е преклудирано с изтичането на срока по чл. 40, ал. 2 ЗУЕС, защото такова оспорване е направено едва с уточнителната молба от 18.05.2023 г. Оспорва решението по т. 4 да е взето при липса на изискуемия кворум, като посочва, че за приемането на бюджета на етажната собственост по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗУЕС не се изисква квалифицирано мнозинство, а в случая представени на събранието са били 69.228 % ид. ч. от общите части на етажната собственост, а за приемането на решението по т. 4 са гласували 54.118 % ид. ч. от представените идеални части, т.е. 37.465 % ид. ч. от общите части на етажната собственост. Счита, че това решение не подлежи на съдебен контрол по същество /извън спазването на законовите изисквания за свикването и провеждането на общото събрание/, защото съдържанието на бюджета на етажната собственост се определя по свободната преценка на общото събрание. Излага, че информация за отделните компоненти в бюджета се съдържа в самото решение и тя е представена пред и обсъдена от присъствалите на общото събрание етажни собственици. По отношение на включения в бюджета компонент „съдебни разноски и правна помощ“ посочва, че сумата е свързана с реално направените разходи за процесуално представителство по дела за отмяна на решения на общото събрание и срещу действия на управителя, които дела са образувани от ищите, както и с предстоящите разходи за предприемане на действия по принудително събиране на суми от длъжници на етажната собственост, сред които са и ищите, като счита, че се касае именно за дейности по управлението на етажната собственост. Излага, че тези разходи следва да бъдат разпределени между етажните собственици чрез включването им в разходите по управление на етажната собственост, защото не съществува друг ред. Твърди, че приетите като част от бюджета извънредни разходи в размер на 120 лв. годишно целят създаване и съществуване на минимален резерв в бюджета на етажната собственост за посрещането на непредвидими разходи, свързани с управлението и поддръжката на общите части – напр. разходи за осветителни тела. Сочи, че определените в бюджета за 2023 г. общи суми за очаквани приходи от месечни такси за поддръжка и управление на етажната собственост и месечни вноски във фонд „Ремонт и обновяване“ се разпределят между етажните собственици съгласно чл. 51, ал. 1 и чл. 50, ал. 2, т. 1 ЗУЕС, като се вземат предвид размерите на тези такси, определени с решение на общото събрание от 01.04.2022 г. Акцентираща, че приетият бюджет е прогнозен документ, изготвен на база направените през предходните години разходи, и предвидените в него приходи и разходи невинаги съвпадат с тези, които реално ще бъдат осъществени. Моли за отхвърляне на иска. Претендираща разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и обсъди доводите на страните и с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, приема от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 40, ал. 1 ЗУЕС за отмяна на решенията по т. 2, т. 3 и т. 4 от Протокол за проведено на 11.02.2023 г. общо събрание на етажните собственици в сграда с административен адрес: ****.

Съдебният контрол за законосъобразност на решенията на общото събрание на етажната собственост е ограничен със срок за предявяване на иска, който е преклузивен. При предявен иск с правно основание чл. 40, ал. 1 ЗУЕС предметът на делото се определя от

твърденията на ищеца за допуснати нарушения с оглед разпоредбите на ЗУЕС относно свикването, провеждането и вземането на решения от общото събрание, като във всички случаи тези нарушения трябва да са конкретно посочени в исковата молба, чрез отстраняване на нередовности в нея или по реда за изменение на иска. Същевременно не всички незаконосъобразни решения на общото събрание на етажната собственост подлежат на обжалване, а единствено онези от тях, които променят съществуващото състояние, в който смисъл е и константната съдебна практика, включително и тази на ВКС. Това са такива решения, които пораждаат определени правни последици или, както е възприето да бъдат определяни, т. нар. положителни решения на общото събрание на етажната собственост. Онези от решенията на общото събрание на етажната собственост, с които по същество не се пораждаат определени правни последици или се отказва да бъде променено съществуващо към момента на приемането им правно положение, не подлежат на обжалване, респ. на отмяна /в този смисъл – Определение № 308/30.06.2011 г. по ч. гр. д. № 21/2011 г. на ВКС, I ГО/.

В конкретния случай в тежест на ищите е доказат, че са съсобственици на самостоятелни обекти в процесната етажна собственост, че са взети от общото събрание на етажните собственици решенията, чиято отмяна се иска, както и че е спазен преклузивният срок по чл. 40, ал. 2 ЗУЕС.

С Определение № 36215/12.10.2023 г. е обявено за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че ищите притежават самостоятелни обекти в сградата в режим на етажна собственост. Следователно те са материалноправно легитимирани да предявят иск по чл. 40, ал. 1 ЗУЕС за отмяна на решения на общото събрание на същата етажна собственост.

С Определение № 36215/12.10.2023 г. са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване също така фактът на провеждане на общо събрание на етажните собственици на 11.02.2023 г., на което са взети оспорените от ищите решения, както и че на 21.02.2023 г. е поставено съобщение за изготвянето на Протокола от общото събрание. Исковата молба е постъпила в съда на 24.03.2023 г., но е подадена по пощата на 21.03.2023 г., от което и предвид разпоредбата на чл. 62, ал. 2, изр. 1 ГПК следва, че искът е предявен в срока по чл. 40, ал. 2 ЗУЕС. Неоснователно е възражението на ответната страна, че по отношение на направените оспорвания с уточнителната молба от 18.05.2023 г. преклузивният срок не е спазен. С последната ищите са изпълнили указанията на съда, дадени с Разпореждане № 49646/21.04.2023 г. в процедура по чл. 129, ал. 2 ГПК, като молбата за изпълнение на указанията е подадена по пощата на 16.05.2023 г., т.е. в указания срок, поради което и на основание чл. 62, ал. 2, изр. 1 ГПК е подадена в срок, а съгласно чл. 129, ал. 5 ГПК поправената искова молба се смята за редовна от деня на подаването. Ето защо съдът намира, че не са въведени извън преклузивния срок нови възражения от ищите за незаконосъобразност на оспореното решение по т. 4 от Протокола.

По предявения иск в тежест на ответната страна е да докаже спазването на императивните изисквания за провеждането на общото събрание на етажните собственици на 11.02.2023 г. и за вземането на оспорените решения, по отношение на които изисквания в исковата и в уточнителната молби са наведени доводи за допуснати нарушения.

В случая доводи по отношение на свикването на Общото събрание не са релевирани, поради което не следва да бъдат обсъждани.

Относно решението по т. 2 от Протокола:

С решението по т. 2 от Протокола от общото събрание на 11.02.2023 г. етажните собственици са приели отчета на домоуправителя за 2020 г.

На първо място, ищите навеждат възражения за незаконосъобразност на така взетото решение, тъй като докладът е отменен от съда, поради което считат, че е извън

компетентността на общото събрание да преразглежда решението на следващо общо събрание. По делото се установява, че с Решение № 20049515/21.07.2022 г., постановено по гр. д. № 14751/2021 г. по описа на СРС, 45 състав, е отменено решението по т. 1 от Протокол от 04.02.2021 г. от проведено на 04.02.2021 г. общо събрание на етажната собственост, с което е разгледан и приет отчетът на домоуправителя за 2020 г. Страните не спорят, че съдебното решение е влязло в законна сила. Видно е, че решението по т. 1 от Протокола от 04.02.2021 г. е отменено, защото гласуването на отчета на управителя предполага пълна информираност на етажните собственици с надлежни отчетни документи, каквито не са били представени към момента на вземане на решението. Следователно незаконосъобразността на предходното решение на общото събрание за приемане на доклада на управителя за 2020 г. е била следствие от непредставяне на всички относими документи за извършване на надлежна преценка от етажните собственици дали да приемат доклада, с което фактически да одобрят извършените от управителя разходи. Отмяната на това решение на общото събрание води до липса на доклад на управителя за 2020 г., респ. въпросът е останал висящ, и при това положение липсва законова пречка при съобразяване с мотивите на съда за отмяната и предоставяне на етажните собственици на всички относими документи за извършване на преценката да бъде проведено отново гласуване дали докладът на управителя за 2020 г. да бъде приет. Така е, защото етажните собственици са обвързани от решението на съда по чл. 40 ЗУЕС по гр. д. № 14751/2021 г. по описа на СРС, 45 състав, и дължат да съобразят поведението си, респ. и последващите решения, с даденото от съда тълкуване на закона относно конкретното решение. Именно поради това е извършено ново гласуване на доклада на управителя за 2020 г. с оглед даване възможност на общото събрание да съобрази разходно-оправдателните документи при вземане на решение дали да приеме или да не приеме доклада.

На следващо място, ищците считат, че решението по т. 2 е в противоречие с чл. 23, ал. 1, т. 3 и ал. 2 ЗУЕС. Съгласно чл. 23, ал. 1, т. 3 ЗУЕС управителният съвет /управителят/ съхранява протоколната книга, плановете на сградата и екзекутивните чертежи, книгата за входяща и изходяща кореспонденция, техническия паспорт на сградата, когато има такъв, книгата за приходите и разходите и други. В чл. 23, ал. 2 ЗУЕС е предвидено, че управителният съвет /управителят/ се отчита ежегодно и в края на мандата си с доклад пред общото събрание, като докладът и протоколите от заседанията на управителния съвет се оповестяват по реда на чл. 16, ал. 7. Съдът намира, че чл. 23, ал. 1, т. 3 ЗУЕС е неотносим към предмета на оспореното решение, а нарушение на чл. 23, ал. 2 ЗУЕС липсва, защото по-късното приемане на отчета на управителя от 2020 г. е обусловено от отмяната на предходното решение на общото събрание за приемане на доклада, като при новото му приемане докладът на управителя е бил оповестен по реда на чл. 16, ал. 7 ЗУЕС. От представените по делото доказателства се установява, че на 03.02.2023 г. в 21:30 ч. управителят Е. З. Д. в присъствието на свидетелите Я. Д.а Д.а и В. Г. М. е съставил Протокол за поставено съобщение за изготвен доклад на управителя за 2020 г. и 2022 г. на информационното табло от вътрешната страна на входната врата в етажната собственост. По този начин етажните собственици са поканени да се запознаят със съдържанието на годишния доклад на управителя за 2020 г. и ако желаят, да получат преписи от него. По делото е представен и самият Годишен доклад на управителя на етажната собственост за 2020 г., съдържащ като приложения всички разходно-оправдателни документи – банкови извлечения, фактури, приходни касови ордери, разходни касови ордери, фискални бонове, разписки от „****“.

Поради изложените съображения съдът намира, че решението по т. 2 е законосъобразно и не подлежи на отмяна.

Относно решението по т. 3 от Протокола:

С решението по т. 3 от Протокола от общото събрание на 11.02.2023 г. етажните

собственици са приели отчета на домоуправителя за 2022 г.

Ишците считат това решение за незаконосъобразно, защото финансовият отчет е изготвен от лице, което не е касиер, като нарушени според тях са разпоредбите на чл. 24, ал. 4, ал. 5 и ал. 7 ЗУЕС.

Съгласно чл. 24, ал. 4 ЗУЕС контролният съвет /контрольорът/ контролира дейността на управителния съвет /управителя/ по изпълнението на бюджета и решенията на общото събрание за изразходването на средствата на етажната собственост, а според ал. 5 контролният съвет /контрольорът/ извършва проверка на касата най-малко веднъж годишно и представя на общото събрание доклад за резултатите от нея, а когато етажната собственост няма контролен съвет /контрольор/, общото събрание определя измежду собствениците и ползвателите лица, които да извършат проверката и да отчетат резултатите от нея. Видно е, че цитираните разпоредби нямат връзка с оспореното решение по т. 3 от Протокола, респ. не могат да обосноват негова незаконосъобразност.

Съгласно чл. 24, ал. 7 ЗУЕС член на контролният съвет, контрольор или касиер може да бъде собственик или ползвател, който не е съпруг, член на домакинството, не е във фактическо съпружеско съжителство, в родствена връзка по права линия, по сребрена линия до втора степен и по сватовство до първа степен с останалите членове на контролният съвет, както и с членовете на управителния съвет или с управителя. Разпоредбата цели ограничаване възможността за злоупотреби със средства на етажната собственост. Тази разпоредба няма отношение към оспореното решение по т. 3 от Протокола, защото с него е приет отчет на управителя за 2022 г., който той е дал именно като управител в изпълнение на задължението си по чл. 23, ал. 2 ЗУЕС, а не като касиер. Неизменна част от отчета на управителя е финансовият отчет, какъвто в случая е изготвен от Д. и в който са посочени съответните финансови данни за 2022 г. В случая той не е действал като касиер, още повече че по делото е установено, че с решение по т. 5 от Протокол от проведено общо събрание на етажната собственост от 19.03.2022 г. етажните собственици са избрали за касиер „*****“ ЕООД срещу заплащане на месечно възнаграждение. Задължение на управителя е било да представи на общото събрание документи, установяващи вида и размера на направените разходи във връзка с изпълнението на неговите функции, като именно в изпълнение на това задължение той се е снабдил с необходимата информация от касиера и е представил годишен доклад за 2022 г.

Поради изложените съображения съдът намира, че решението по т. 3 е законосъобразно и не подлежи на отмяна.

Относно решението по т. 4 от Протокола:

С решението по т. 4 от Протокола от общото събрание на 11.02.2023 г. етажните собственици са приели бюджета на етажната собственост за 2023 г., както следва: режийни разходи в общ размер на 8 320 лв. /895 лв. – такса абонаментно обслужване на асансьор; 990 лв. – абонаментна такса касиер; 660 лв. – абонаментно почистване на общите части; 5 лв. – вода; 450 лв. – електроенергия; 120 лв. – резерв /извънредни разходи – например осветителни тела/; 5 200 лв. – съдебни разноски и правна помощ/; приходи в общ размер на 9 520 лв. /8 320 лв. – месечни вноски „Такса за поддръжка и управление на етажната собственост“; 1 200 лв. – месечни вноски „Ремонт и обновяване“/.

Преобладаващата съдебна практика приема, че размерът на бюджета на етажната собственост и отделните пера в него е от изключителната компетентност на общото събрание и е въпрос на целесъобразност, поради което не подлежи на съдебен контрол. Искането за отмяна на такова решение на общото събрание може да се основава само на процесуална незаконосъобразност относно свикването и провеждането на общото събрание. Поради изложеното съдът не следва да преценява възраженията на ишците, че в бюджета са включени извънредни разходи и съдебни разноски.

Етажната собственост формира собствен годишен бюджет, който включва очакваните разходи и приходи във връзка с управлението, ползването, поддръжката и ремонта на общите части на сградата, набиран от вноските, които етажните собственици заплащат и които са предварително определени по размер с решение на общото събрание, както и евентуално от други приходи. Обичайно годишният бюджет се формира въз основа на разходите за предходен период и прогнозните разходи за следващия период. Касае се за прогнозни суми, използването на които подлежи на отчитане в края на годината. Именно защото годишният бюджет е само една прогнозна рамка на разходите и приходите на етажната собственост, неоснователно е възражението на ишците, че приетият бюджет за 2023 г. е изчислен произволно, без да са представени разходно-оправдателни документи и финансови документи за плащания от и на етажната собственост, и че не кореспондира с действително направените разходи.

Не може да се говори за нарушение, произтичащо от това, че в приетия с т. 4 от Протокола бюджет за 2023 г. не са определени паричните задължения на етажните собственици, защото в случая се касае за решение по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗУЕС, а не за такова по чл. 11, ал. 1, т. 5 ЗУЕС.

В годишния бюджет могат да бъдат включени следните видове разходи: разходите за управление и поддържане на общите части /чл. 48, ал. 8 ЗУЕС/; разходите за ремонт, обновяване, реконструкция и преустройство на общите части или подмяна на общи инсталации /чл. 48, ал. 3 ЗУЕС/; разходи по обслужване и погасяване на отпуснати в полза на етажната собственост кредити; разходи във връзка с фонд „Ремонт и обновяване“; разходи за извършване на подобрения /полезни разходи/. Според легалното определение на § 1, т. 11 ДР ЗУЕС /в ред., изм. с ДВ, бр. 14/2021 г., в сила от 17.02.2021 г./ разходи за управление и поддържане са разходите за консумативни материали, свързани с управлението /включително за свикване и провеждане на общо събрание/, за възнаграждения на членовете на управителните и контролните органи и за касиера /щом за възнагражденията е взето решение на общото събрание/, както и за електрическа енергия, вода, отопление, почистване, абонаментно обслужване на асансьор и други разноски, необходими за управлението и поддържането на общите части на сградата. Изброяването не е изчерпателно, доколкото нормата изрично предвижда и „други разноски, необходими за управлението и поддържането на общите части на сградата“. Такива могат да бъдат и разноските за консултантски услуги /правни, данъчни, счетоводни и т.н./, както и разноските във връзка с водене на съдебни или изпълнителни дела. Предвид естеството на включените в годишния бюджет за 2023 г. на процесната етажна собственост разходи следва извод, че те са само такива, които по правната си квалификация представляват разходи за управление и поддържане на общите части. На тази база съдът следва да прецени законосъобразността на решението на общото събрание по т. 4 от Протокола с оглед доводите на ишците за неспазен кворум и неспазване на чл. 17 ЗУЕС.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗУЕС /в ред., изм. с ДВ, бр. 14/2021 г., в сила от 17.02.2021 г./ общото събрание приема годишен бюджет за приходите и разходите. Съгласно чл. 15, ал. 1 ЗУЕС /в ред., доп. с ДВ, бр. 26/2016 г./ общото събрание се провежда, ако присъстват лично или чрез представители собственици на най-малко 67 на сто идеални части от общите части на етажната собственост с изключение на случаите по чл. 17, ал. 2, т. 1 – 4 и 7 ЗУЕС, сред които приемането на годишен бюджет на приходите и разходите, съдържащ като разходи само такива за управление и поддържане на общите части, не е. Следователно кворумът за провеждане на общо събрание по отношение на т. 4 от дневния ред е 67 % ид. ч. от общите части на етажната собственост и в случая е спазен, защото в Протокола е отразено присъствието към момента на вземане на решението по т. 4 на етажни собственици, притежаващи общо 69.228 % ид. ч. от общите части, като не се твърди разлика между действително представените на общото събрание идеални части от общите части на етажната собственост и вписаните в Протокола. За определяне и отчитане на кворума е

изготвен Списък на обектите и собствениците в етажната собственост за общото събрание, проведено на 11.02.2023 г. /л. 99 – 112/, съдържащ имена на присъствалите етажни собственици, респ. на техните представители, представените от всеки от тях идеални части от общите части и подпис на присъствалото на събранието лице. Следователно възражението за неспазване на изискуемия по отношение на решението по т. 4 кворум е неоснователно.

Не е налице и нарушение на чл. 17 ЗУЕС при вземане на решението за приемане на бюджета, тъй като то не попада в някоя от хипотезите на чл. 17, ал. 2 ЗУЕС, с оглед на което и не е необходимо квалифицирано мнозинство за него. За него е приложима разпоредбата на чл. 17, ал. 3 ЗУЕС, изискваща обикновено мнозинство – повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост. В случая за него са гласували етажни собственици, притежаващи 37.465 % ид. ч. от общите части, от което следва, че то е взето с изискуемото от закона мнозинство.

Предвид изложеното съдът приема, че не са допуснати сочените от ищците нарушения по отношение на решенията по т. 2, т. 3 и т. 4 от Протокол за проведено на 11.02.2023 г. общо събрание на етажните собственици, поради което искът с правно основание чл. 40, ал. 1 ЗУЕС за тяхната отмяна следва да бъде отхвърлен изцяло.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК на ответната етажна собственост следва да бъдат присъдени разноските, които е направила за производството, възлизащи на сумата от 1 200 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Б. В. Г., ЕГН *****, и Я. А. И., ЕГН *****, и двамата със съдебен адрес: ****, срещу етажните собственици в сграда с административен адрес: ****, представлявани от управителя на етажната собственост Е. З. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: ****, иск с правно основание чл. 40, ал. 1 ЗУЕС за отмяна на решенията по т. 2, т. 3 и т. 4 от Протокол за проведено на 11.02.2023 г. общо събрание на етажните собственици в сграда с административен адрес: ****.

ОСЪЖДА Б. В. Г., ЕГН *****, и Я. А. И., ЕГН *****, и двамата със съдебен адрес: ****, да заплатят на етажните собственици в сграда с административен адрес: ****, представлявани от управителя на етажната собственост Е. З. Д., ЕГН *****, със съдебен адрес: ****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **1 200 лв.** – разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____